

PDF hosted at the Radboud Repository of the Radboud University Nijmegen

The following full text is a publisher's version.

For additional information about this publication click this link.

<http://hdl.handle.net/2066/179105>

Please be advised that this information was generated on 2021-06-16 and may be subject to change.

Foto 1. De Brulkikker (*Lithobates catesbeianus*) is een invasieve exoot van EU belang en succesvol bestreden in Nederland (foto: R. Creemers, RAVON).

Europese regelgeving voor beheer van invasieve exoten

In de Europese Unie (EU) neemt het aantal invasieve exoten snel toe. Speerpunt van Europese regelgeving is het terugdringen van ongewenste effecten op biodiversiteit en ecosystemen door beperking van import, handel, transport, bezit, gebruik, kweek en uitzetten van invasieve exoten die zijn opgenomen in de zogenoemde Unielijst. Eliminatie is vereist als deze soorten zich vestigen. Populatiebeheersing en indamming van verspreiding zijn nodig als eliminatie onmogelijk of niet kosteneffectief is. Dit artikel verschaft inzicht in de Europese aanpak van invasieve exoten en implicaties daarvan voor het beheer in Nederland.

Internationale aanpak

Invasieve exoten zijn door menselijk handelen geïntroduceerd buiten hun natuurlijke verspreidingsgebied met grote gevolgen voor natuur, economie of volksgezondheid (EC, 2014). Globalisering van handel, transport en toerisme veroorzaakt opzettelijke en onbewuste verspreiding van deze soorten. De snelle toename van invasieve exoten vormt een ernstige bedreiging voor de biodiversiteit en ecosystemendiensten in grote delen van de EU, waaronder Nederland (EC, 2014; NVWA, 2017). Vestiging kan leiden tot het lokaal uitsterven van inheemse soorten door competitie, hybridisatie, predatie, begra-

zing of verspreiding van ziekten. Invasieve exoten hebben ook effecten op het functioneren van ecosystemen en het succes van ecologische herstelmaatregelen (Leuven et al., 2009).

Een EU-brede aanpak is nodig vanwege de omvangrijke ecologische en maatschappelijke schade (meer dan 12 miljard euro per jaar). De verspreiding van soorten wordt niet belemmerd door landsgrenzen en bovendien is sprake van vrij handelsverkeer. De EU-verordening 1143/2014 bevat daarom een breed pakket van regels om de introductie, verspreiding en vestiging van invasieve exoten op de zogenoemde Unielijst te beteugelen (tabel 1, zie p.116).

Lisette de Hoop
Janneke van der Loop
Jonathan Matthews
Gerard van der Velde
& Rob Leuven

Zorgvuldige besluitvorming

De Europese Commissie (EC) en lidstaten kunnen soorten voor de Unielijst voordragen. Plaatsing van exoten op deze lijst heeft vérstrekkende gevolgen voor lidstaten en belanghebbenden (zoals handelaren, houders van exoten en beheerders van natuurterreinen). Daarom gelden strikte criteria voor de risicobeoordeling van voorgedragen exoten. Horizonscanning is een geschikte methode voor vroegtijdige identificatie en prioritering van potentieel invasieve exoten voor de Unielijst (Matthews et al., 2017). Hierbij stellen deskundigen een lijst op met exoten die nog niet of weinig in de natuur voorkomen in de EU en een hoog ecologisch risico vormen in vergelijkbare klimaatgebieden. Een uitgebreide risicobeoordeling moet op basis

van wetenschappelijk bewijsmateriaal onderbouwen welke problemen de soort veroorzaakt en waarom gezamenlijk EU optreden nodig is (de Hoop & Leuven, 2017). Een Wetenschappelijk Forum met deskundigen uit alle EU-lidstaten beoordeelt vervolgens de juistheid en volledigheid daarvan.

De verordening vereist dat Unielijstsoorten 1) in staat zijn om binnen de EU levensvatbare populaties te vormen en zich onder huidige en toekomstige klimaatomstandigheden te verspreiden, 2) een hoog risico vormen voor de biodiversiteit en ecosystemendiensten van meerdere lidstaten, en 3) met kosteneffectieve maatregelen te elimineren en beheren zijn. Wanneer een exoot voldoet aan alle criteria stemt het Europese Comité op voorstel van de EC over opname van deze soort op de Unielijst.

De Unielijst heeft een dynamisch karakter. Het toevoegen en verwijderen van soorten is mogelijk op basis van voortschrijdend inzicht. De eerste Unielijst telt 37 soorten (tabel 1). Voorbeelden hiervan zijn de Amerikaanse brulkikker (*Lithobates catesbeianus*) die inheemse amfibieën bedreigt (foto 1) en de waterhyacint (*Eichhornia crassipes*) die in Zuid-Europese landen problemen veroorzaakt (foto 2). De Unielijst wordt binnenkort met 12 soorten uitgebreid en risicobeoordelingsdossiers voor 11 andere soorten zijn in voorbereiding (tabel 2).

Korte lijst

De eerste Unielijst bevat slechts 0,3% van de tenminste 12.000 in Europa voorkomende exoten. Dit roept vragen op over de reikwijdte van de EU aanpak. Voor deze korte lijst zijn echter meerdere redenen. Slechts 10-15% van de exoten is invasief. Een deel hiervan kan zich niet vestigen of vormt geen hoog risico voor biodiversiteit en ecosystemendiensten in minimaal twee lidstaten en komt daarom niet in aanmerking voor de Unielijst. Voorts geldt de verordening niet voor soorten die in één of meerdere EU-lidstaten inheems zijn, zoals Ponto-Kaspische grondels, vlokreeften en mosselen. Deze exoten hebben overigens wel grote ecologische effecten in Nederland en hun verspreiding in de EU is snel toegenomen na de verbinding van het Rijn- en Donaustroomgebied door het Main-Donaukanaal (Leuven et al., 2009; Matthews et al., 2014; van Kessel et al., 2014). Ook exoten die uitsluitend problemen veroorzaken in verafgelegen EU-gebieden zijn uitgezonderd, zoals de

Foto 2. Waterhyacint (*Eichhornia crassipes*) staat op de Unielijst. Verkoop van de bestaande voorraad aan niet-commerciële houders mag onder bepaalde voorwaarden tot maximaal één jaar na plaatsing op de lijst (foto: R. Leuven).

Wetenschappelijke soortnaam	Nederlandse soortnaam	Fase ^b
Terrestrische planten		
<i>Ailanthus altissima</i>	Hemelboom	2
<i>Asclepias syriaca</i>	Zijdeplant	1
<i>Cardiospermum grandiflorum</i>	NT	2
<i>Cinnamomum camphora</i>	Kamferboom ^a	2
<i>Gunnera tinctoria</i>	Mammoetblad ^a	1
<i>Gymnocoronis spilanthoides</i>	NT	2
<i>Heracleum mantegazzianum</i>	Reuzenberenklauw	1
<i>Hygrophila polysperma</i>	Belgisch groen ^a	2
<i>Impatiens glandulifera</i>	Reuzenbalsemien	1
<i>Microstegium vimineum</i>	NT	1
<i>Pennisetum setaceum</i>	Lampenpoetsgras ^a	1
Zoetwaterplanten		
<i>Alternanthera philoxeroides</i>	NT	1
<i>Elodea nuttallii</i>	Smalle waterpest	1
<i>Myriophyllum heterophyllum</i>	Ongelijkbladig vederkruid	1
<i>Pistia stratiotes</i>	Watersla	2
<i>Salvinia molesta</i>	Grote vlotvaren	2
Zoetwatervissen		
<i>Ameiurus</i> spp.	Dwergmeervallen ^a	2
<i>Channa</i> spp.	Slangekopvissen ^a	2
<i>Lepomis</i> spp.	Zonnebaarzen ^a	2
Vogels		
<i>Alopochen aegyptiaca</i>	Nijlgans	1
Zoogdieren		
<i>Neovison vison</i>	Amerikaanse nerts	2
<i>Nyctereutes procyonoides</i>	Wasbeerhond	1
<i>Ondatra zibethicus</i>	Muskusrat	1

Tabel 2. Voorgedragen invasieve exoten voor uitbreiding van de Unielijst. NT: Niet toegekend; ^a Nederlandse soortnaam niet geregistreerd in Nederlands soortenregister; ^b 1: Het Comité van de Europese Commissie heeft op 19 juni 2017 positief geadviseerd over de uitbreiding van de Unielijst met deze 12 soorten. De verwachting is dat de Europese Commissie dit advies overneemt en het besluit tot de uitbreiding van de Unielijst in juli 2017 publiceert. De nieuwe Unielijst treedt dan waarschijnlijk in augustus 2017 in werking; 2: Risicobeoordelingsdossiers in voorbereiding voor tweede aanvulling van Unielijst.

groene leguaan (*Iguana iguana*) die op St. Eustatius hybridiseert met de inheemse Antilliaanse leguaan (*Iguana delicatissima*) (foto 3).

Lidstaten kunnen wel een nationale of regionale aanpak overwegen van exoten die schade veroorzaken en niet op de Unielijst staan, zoals de bestrijding van watercrassula (*Crassula helmsii*) (van der Loop et al., dit nummer). In Nederland is deze aanpak geregeld in de Wet natuurbescherming. Het Ministerie van Economische Zaken kan, na overleg met Gedeputeerde Staten, invasieve soorten aanwijzen voor nationale bestrijding in het belang van inheemse flora- en faunabescherming. Initiatieven voor een nationale lijst zijn echter nog niet genomen.

Beheerstappen

De EU-verordening vereist drie opeenvolgende beheerstappen om schade door invasieve exoten te beperken.

VOORKOMEN VAN INTRODUCTIE

Preventie van introductie is meer kosteneffectief dan ingrijpen na wijde verspreiding (fig. 1). EU lidstaten moeten opzettelijke introducties van Unielijstsoorten voorkomen door verbod op handel, kweek, transport, import, bezit, gebruik en vrijlaten in het wild. Daarvoor is een inventarisatie en aanpak van de risicovolle introductieroutes van invasieve exoten nodig.

HET VROEGTIJDIG SIGNALEREN EN SNEL ELIMINEREN

De kans op uitroeiing van invasieve exoten is groot wanneer de populatieomvang en het vestigingsgebied klein zijn. De kosten van eliminatie in een vroeg invasiestadium

zijn lager dan die van permanente populatiebeheersing (fig. 1). Voor vroegtijdige signalering van Unielijstsoorten en snelle actie is een surveillancesysteem vereist. Hierbij is inzet van (douane)controles en (bestaande) toezicht- en monitoringsystemen mogelijk.

Een aantal Unielijstsoorten is niet in alle lidstaten aanwezig (tabel 1). Na signalering van deze soorten is onmiddellijke melding bij de EC verplicht en moeten lidstaten binnen drie maanden maatregelen nemen voor permanente, maar humane eliminatie. Monitoren en rapporteren van effecten van bestrijdingsmaatregelen zijn verplicht.

POPULATIEBEHEERSING EN INDAMMING VERSPREIDING

Preventie van introductie of eliminatie van gesignaleerde invasieve exoten is niet altijd haalbaar (de Hoop et al., 2015; 2016). Dit is bijvoorbeeld het geval wanneer een soort al wijd is verspreid, (kosteneffectieve) maatregelen ontbreken of maatregelen veel milieuschade aanrichten. Op basis van wetenschappelijk bewijs mogen lidstaten afwijken van de eliminatieplicht. De verplichting verschuift dan naar populatiebeheersing en indamming van verspreiding. Als soorten bij plaatsing op de Unielijst al wijdverspreid zijn, moeten lidstaten binnen 18 maanden beheersmaatregelen opstellen die de EC periodiek evalueert. Specifieke maatregelen en verantwoordelijkheden voor de uitvoering en kosten daarvan zijn niet in de EU-verordening vastgelegd. Voor elke te bestrijden soort is maatwerk nodig en invulling wordt aan individuele lidstaten overgelaten.

Nederlandse aanpak

Succesvolle uitvoering van de EU regelgeving vereist intensieve samenwerking tussen overheden, particuliere terreinbeheerders en gegevensbeherende organisaties (PGO's), wetenschappers en overige belanghebbenden. De Nederlandse voedsel- en warenautoriteit heeft een overzicht opgesteld met technisch realiseerbare doelen en acties voor het elimineren en beheeren van Unielijstsoorten in Nederland (NVWA, 2017). Daarmee kunnen belanghebbenden strategieën bepalen voor de aanpak van deze soorten en die vastleggen in gezamenlijke afspraken.

Water- en terreinbeheerders nemen ook zelfstandig en in samenwerking met andere belanghebbenden al talrijke maatregelen tegen schadelijke exoten (Siebel & Rijks, dit nummer). De effectiviteit van dergelijke inspanningen staat echter onder druk van rekolonisatie als een regionale of nationale aanpak uitblijft, zoals bij watercrassula (van Kleef et al., 2016; van der Loop et al., dit nummer) en reuzenbalsemien (*Impatiens glandulifera*) (Leuven et al., dit nummer).

Het Signaleringsproject Exoten van samenwerkende PGO's, op initiatief van de NVWA, heeft geleid tot een actieplan voor vroegtijdige detectie en snelle uitroeiing van invasieve exoten. Deskundige vrijwilligers worden geënthousiasmeerd om exoten op te sporen en te melden bij Waarneming.nl en Telmee.nl. De PGO's en NVWA krijgen zo actuele informatie over exotenwaarnemingen. Dergelijke meldingen leiden tot het vroegtijdig signaleren en wegvangen van invasieve soorten, zoals de Amerikaanse brulkikker in Baarlo (foto 2) en de Pallas' eekhoorn (*Callosciurus erythraeus*) in Weert (Dijkstra & La Haye, dit nummer).

Toekomstperspectief

De EU-verordening is een belangrijke stap voorwaarts bij de internationale aanpak van invasieve exoten. Met de Wet natuurbescherming is de verantwoordelijkheid voor de uitvoering van vereiste maatregelen in belangrijke mate gedecentraliseerd en ligt de aanpak van Unielijstsoorten en overige invasieve exoten bij de provincies. Water- en terreinbeheerders moeten de vereiste bestrijdingsmaatregelen uitvoeren, maar over de financiering en doeltreffendheid daarvan bestaat nog veel onduidelijkheid. Tevens bestaan twijfels over de effectiviteit van een decentrale aanpak. Voor een succesvolle bestrijding van wijd ver-

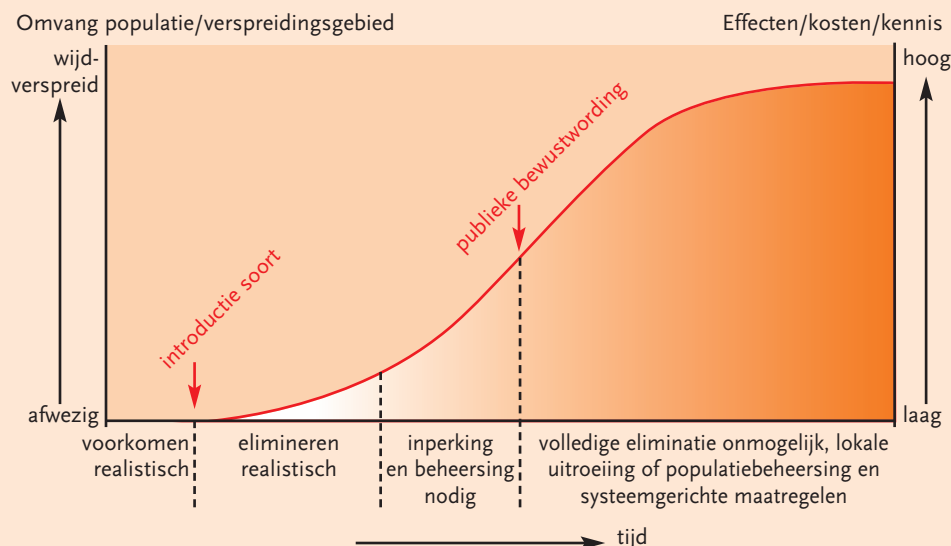

Fig. 1. Toename populatieomvang, verspreiding, effecten, kosten en beschikbare kennis van invasieve exoten over de tijd (de Hoop & Leuven, 2017).

Foto 3. De groene leguaan (*Iguana iguana*) komt niet in aanmerking voor plaatsing op de Unielijst (foto: R. Leuven).

spreide invasieve soorten is immers een gelijktijdige en goed afgestemde aanpak nodig die (inter)nationale coördinatie vereist.

De traditionele aanpak van exoten, zoals toepassing van chemische bestrijdingsmiddelen of wegvangen, blijkt vaak ontoereikend om populaties te elimineren en heeft ook ongewenste neveneffecten voor inheemse soorten (de Hoop et al., 2016). Op termijn kan hervestiging optreden. Daarom is kennisontwikkeling nodig over de ecologie, verspreiding, risico's en effectief beheer van invasieve exoten. Tevens is meer informatie nodig over langetermijneffecten van eliminatie- en beheersmaatregelen (de Hoop et al., 2016). Om overlast zo veel mogelijk te beperken is het wenselijk om innovatieve beheermethoden te ontwikkelen die de dominantie van invasieve exoten verlagen. Een kansrijke benadering hiervoor is bijvoorbeeld systeemgericht beheer (van der Loop et al., dit nummer). Onderzoek naar effectieve communicatie, voorlichting en educatie is belangrijk om het maatschappelijk draagvlak voor de aanpak van invasieve exoten te vergroten.

Literatuur

Adriaens, T., Y. Barbier, E. Branquart, M. Couprenne, P. Desmet, S. Devisscher, S. van Hoey, S. Vanderhoeven, H. Verreycken

& C. Prevot, 2017. Belgian baseline distribution of invasive alien species of Union concern (Regulation (EU) 1143/2014) [Data set]. Zenodo. <http://doi.org/10.5281/zenodo.438709>.

EC, 2014. Verordening (EU) Nr. 1143/2014 van het Europees Parlement en de Raad van 22 oktober 2014 betreffende de preventie en beheersing van de introductie en verspreiding van invasieve uitheemse soorten. Publicatieblad van de Europese Unie L317: 35-55.

EC, 2016. Uitvoeringsverordening (EU) 2016/1141 van de Commissie van 13 juli 2016 tot vaststelling van een lijst van voor de Unie zorgwekkende invasieve uitheemse soorten krachtens Verordening (EU) nr. 1143/2014 van het Europees Parlement en de Raad. Publicatieblad van de Europese Commissie L189: 4-8.

Hoop, L. de, H. Hollander, E. de Hullu, N. van Kessel, H.H. van Kleef, T.E.P.A. Lam, B. Odé, M. Schiphouwer, F. Spikmans & R.S.E.W. Leuven, 2015. Een effectieve aanpak van invasieve exoten in Nederland: Inventarisatie van verbetervoorstellen voor juridische instrumenten op nationaal niveau. Verslagen Milieukunde 499. Nederlands Expertise Centrum Exoten, Nijmegen.

Hoop, L. de, J.M.M. van der Loop, H. van Kleef, R.S.E.W. Leuven & E. de Hullu, 2016. Maatregelen voor het elimineren, beheersen en voorkomen van verspreiding van invasieve exoten van EU-belang in Nederland. Verslagen Milieukunde 520. Nederlands Expertise Centrum Exoten, Nijmegen.

Hoop, L. de & R.S.E.W. Leuven, 2017. Europese aanpak van invasieve exoten voor instandhouding inheemse biodiversiteit en ecosysteemdiensten. Tijdschrift Natuurbeschermingsrecht 1: 5-10.

Kessel, N. van, M. Dorenbosch, J. Kranenborg, G. van der Velde & R.S.E.W. Leuven, 2014. Invasieve grondels in de grote rivieren en hun effect op de beschermde Rivierdonderpad. De Levende Natuur 115 (3): 122-128.

Kleef, H.H. van, L. de Hoop, B. Odé, J. van Zuidam & R.S.E.W. Leuven, 2016. Verkenning bestrijdingsmaatregelen watercrassula (*Crassula helmsii*) in Wijchen. Verslagen Milieukunde 516. Nederlands Expertise Centrum Exoten, Nijmegen.

Leuven, R.S.E.W., G. van der Velde, I. Baijens, J. Snijders, C. van der Zwart, H.J.R. Lenders, A. bij de Vaate, 2009. The river Rhine: a global highway for dispersal of aquatic invasive species. Biological Invasions 11: 1989-2008.

Matthews, J., G. van der Velde, A. bij de Vaate, F.P.L. Collas, K.R. Koopman & R.S.E.W. Leuven, 2014. Rapid range expansion of the invasive quagga mussel in relation to zebra mussel presence in The Netherlands and Western Europe. Biological Invasions 16 (1): 23-42.

Matthews, J., R. Beringen, R. Creemers, H. Hollander, N. van Kessel, H. van Kleef, S. van de Koppel, A.J.J. Lemaire, B. Odé, L.N.H. Verbrugge, A.J. Hendriks, A.M. Schipper, G. van der Velde & R.S.E.W. Leuven, 2017. A new approach to horizon-scanning: identifying potentially invasive alien species and their

introduction pathways. Management of Biological Invasions 8 (1): 37-52.

NVWA, 2017. Onderbouwing strategie Unielijstsoorten. Bouwstenen voor het bepalen van de strategie voor eliminatie en beheer van Unielijstsoorten (EU-verordening 1143/2014) in Nederland. Nederlandse voedsel- en warenautoriteit (BuRO), Utrecht.

Summary

European regulation on management of invasive alien species

Invasive alien species (IAS) have been introduced by humans in areas outside their native range and cause negative impacts on biodiversity, ecosystem services, economy or public health. The EU Regulation 1143/2014 aims to prevent the possession, use, cultivation, transport, trade, import and release of IAS of EU concern. Member States are responsible for the national implementation of three management approaches: 1) prevention of introduction, 2) early detection and elimination, and 3) population control and containment of species that are widely spread and cannot be cost-effectively managed. Invasive species not on the EU list but posing a regional threat to biodiversity may be placed on a national list of invasive species requiring management intervention. Successful enforcement of the EU regulation in the Netherlands requires governmental institutions, land and water managers, scientists and other parties concerned to cooperate intensively. Yet, the financing and sometimes the effectiveness of the required management measures is unclear. Further research is needed into the cost-effectiveness of management measures for invasive species and innovative system-oriented interventions to mitigate their impact.

Dr. L. de Hoop, J. Matthews MSc,
Dr. G. van der Velde & Prof. dr. R.S.E.W. Leuven
Radboud Universiteit en
Nederlands Expertise Centrum Exoten
Postbus 9010, 6500 GL Nijmegen
l.dehoop@science.ru.nl
j.matthews@science.ru.nl
g.vandervelde@science.ru.nl
r.leuven@science.ru.nl

J.M.M. van der Loop MSc.
Stichting Bargerveen
Toernooiveld 1, 6525 ED Nijmegen
en
Nederlands Expertise Centrum Exoten
Postbus 9010
6500 GL Nijmegen
j.vanderloop@science.ru.nl

Tabel 1. Unielijst met 37 invasieve soorten van EU belang (EC, 2016).

Wetenschappelijke soortnaam	Nederlandse soortnaam	Status Nederland ^c	Status Vlaanderen ^d
Terrestrische planten			
<i>Baccharis halimifolia</i>	Struikaster	Onzeker	Gevestigd
<i>Heracleum persicum</i>	Perzische berenklauw	Afwezig	Afwezig
<i>Heracleum sosnowskyi</i>	Sosnowski's berenklauw	Afwezig	Afwezig
<i>Lysichiton americanus</i>	Moeraslantaarn/Moerasaronskelk ^a	Gevestigd	Gevestigd
<i>Parthenium hysterophorus</i>	NT/Partheniumkruid ^a	Afwezig	Afwezig
<i>Persicaria perfoliata</i>	Doorgroeide duizendknoop	Afwezig	Afwezig
<i>Pueraria montana</i> var. <i>lobata</i>	Kudzu	Afwezig	Afwezig
Zoetwaterplanten			
<i>Cabomba caroliniana</i>	Waterwaaier	Gevestigd	Gevestigd
<i>Eichhornia crassipes</i>	Waterhyacint	Incidenteel	Incidenteel
<i>Hydrocotyle ranunculoides</i>	Grote waternavel	Gevestigd	Gevestigd
<i>Lagarosiphon major</i>	Verspreidbladige waterpest	Gevestigd	Gevestigd
<i>Ludwigia grandiflora</i>	Waterteunisbloem	Gevestigd	Gevestigd
<i>Ludwigia peploides</i>	Kleine waterteunisbloem/Posteleinwaterlepel ^a	Gevestigd	Gevestigd
<i>Myriophyllum aquaticum</i>	Parelvederkruid	Gevestigd	Gevestigd
Ongewervelden (aquatisch)			
<i>Eriocheir sinensis</i>	Chinese wolhandkrab	Gevestigd	Gevestigd
<i>Orconectes limosus</i>	Gevlekte Amerikaanse rivierkreeft	Gevestigd	Gevestigd
<i>Orconectes virilis</i>	Geknobbelde Amerikaanse rivierkreeft	Gevestigd	Afwezig
<i>Pacifastacus leniusculus</i>	Californische rivierkreeft	Gevestigd	Gevestigd
<i>Procambarus clarkii</i>	Rode Amerikaanse rivierkreeft	Gevestigd	Gevestigd
<i>Procambarus fallax</i> f. <i>virginialis</i>	Marmerkreeft	Incidenteel	Afwezig
Ongewervelden (terrestrisch)			
<i>Vespa velutina nigrithorax</i>	Aziatische hoornaar ^b	Afwezig	Incidenteel
Zoetwatervissen			
<i>Percottus glenii</i>	Amoergrondel	Afwezig	Afwezig
<i>Pseudorasbora parva</i>	Blauwband/Blauwbandgrondel ^a	Gevestigd	Gevestigd
Amfibieën			
<i>Lithobates catesbeianus</i>	Amerikaanse brulkikker/Stierkikker ^a	Uitgerooid	Gevestigd
Reptielen			
<i>Trachemys scripta</i>	Roodwang-, geelwang- en geelbuikschildpad	Incidenteel	Incidenteel
Vogels			
<i>Corvus splendens</i>	Huiskraai	Gevestigd	Afwezig
<i>Oxyura jamaicensis</i>	Rosse stekelstaart	Gevestigd	Gevestigd
<i>Threskiornis aethiopicus</i>	Heilige ibis	Incidenteel	Incidenteel
Zoogdieren			
<i>Callosciurus erythraeus</i>	Pallas' eekhoorn	Uitgerooid	Uitgerooid
<i>Herpestes javanicus</i>	Indische mangoeste	Afwezig	Afwezig
<i>Muntiacus reevesi</i>	Muntjak/Chinese muntjak ^a	Incidenteel	Gevestigd
<i>Myocastor coypus</i>	Beverrat	Gevestigd	Incidenteel
<i>Nasua nasua</i>	Rode neusbeer	Incidenteel	Incidenteel
<i>Procyon lotor</i>	Wasbeer	Gevestigd	Onbekend
<i>Sciurus carolinensis</i>	Grijze eekhoorn	Incidenteel	Incidenteel
<i>Sciurus niger</i>	Amerikaanse voseekhoorn	Incidenteel	Afwezig
<i>Tamias sibiricus</i>	Siberische grondeekhoorn	Gevestigd	Gevestigd

NT: Niet toegekend;

^a In Nederland / Vlaanderen gebruikte soortnaam;

^b Nederlandse soortnaam niet geregistreerd in Nederlands soortenregister;

^c www.nederlandsesoorten.nl;

^d Adriaens et al. (2017).